

Libris

Respect pentru oameni și

Colecție coordonată de

SHAUKI AL-GAREEB

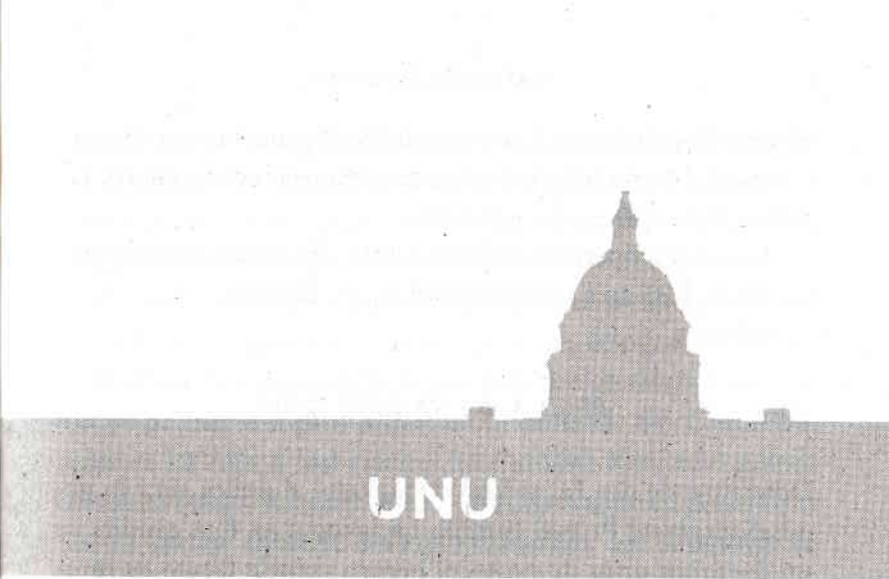
CASEY McQUISTON

ROȘU,
ALB &
SÂNGE
ALBASTRU

Traducere din limba engleză de
ALEXANDRU MACOVESCU

CORINT
BOOKS

—2020—

PE ACOPERIȘUL CASEI ALBE SE AFLĂ O BUCATĂ DE LAMBRIU desprinsă de la fereastra solariului, ascunsă privirilor într-un colț al Promenadei. Dacă o lovești ușor în locul potrivit, se desprinde suficient de mult ca să găsești un mesaj scrijelit dedesubt, scris cu vârful unei chei sau poate cu un cuțit de deschis scrisori furat din Aripa de Vest.

În istoria secretă a Primelor Familii – o lume izolată a bărelor ce jură discreție absolută sau altfel moare – nu se știe exact cine a scris mesajul. Singurul lucru de care oamenii par siguri este că doar fiul sau fiica unui președinte ar fi fost suficient de cutezători ca să vandalizeze Casa Albă. Unii jură că Jack Ford¹ a fost făptașul, cu discurile lui cu Jimi Hendrix și camera sa cu mansardă, în care fuma noaptea târziu. Alții susțin

¹ Fiul lui Gerald Ford, al treizeci și optulea președinte al Statelor Unite ale Americii (1974–1977) (n. red.).

că a fost Luci Johnson¹, care avea o fundă groasă în păr. Dar nu contează. Mesajul rămâne acolo ca o mantră secretă pentru cei suficient de abili ca să-l găsească.

Alex a descoperit mesajul în prima săptămână de când stătea acolo. Însă nu a spus nimănui cum a făcut-o.

Scrie:

REGULA #1: SĂ NU FII PRINS

Dormitoarele din Est și Vest de la etajul al doilea sunt în general rezervate Primei Familii. La început au fost gândite ca un dormitor uriaș de protocol pentru vizitele făcute de marchizul de La Fayette în timpul administrației Monroe, însă au fost separate în cele din urmă. Alex are dormitorul din Est, aflat în fața Sălii Tratatelor, iar June îl folosește pe cel din Vest, de lângă lift.

Când au crescut în Texas, camerele lor aveau aceeași configurație, pe ambele părți ale coridorului. Pe atunci îți dădeai seama ce ambiții avea June după posterul lipit pe perete. La doisprezece ani avea tablouri în acuarelă. La cincisprezece ani, calendare ale lunii și grafice cu cristale. La șaisprezece ani, articole tăiate din *The Atlantic*, un steag al Universității Texas din Austin, Gloria Steinem², Zora Neale Hurston³ și fragmente din lucrările lui Dolores Huerta⁴.

Camera lui Alex era mereu aceeași, umplându-se doar din ce în ce mai mult cu trofee pentru lacrosse și mormane de

¹ Fiica lui Lyndon Baines Johnson, al treizeci și șaselea președinte al Statelor Unite ale Americii (1963–1969) (n. red.).

² Jurnalistă și promotoare a drepturilor femeii (n. red.).

³ Autoare, antropolog și cineast american (n. red.).

⁴ Lider sindical și militantă pentru drepturile civile în America de Nord (n. red.).

cursuri pentru admiterea la facultate. Pe toate se așterne praful în casa pe care încă o au. De când au plecat la Washington, Alex a purtat mereu la gât un lăntișor – ascuns privirilor – cu cheia de la casă.

Camera lui June, aflată în capătul holului, este de un alb strălucitor cu nuanțe de roz-pal și verde, fotografiată de revista *Vogue*. S-a inspirat din revistele de design interior ale anilor '60 pe care le-a găsit într-una din camerele din Casa Albă. Camera lui Alex a fost camera lui Caroline Kennedy¹ și apoi biroul lui Nancy Reagan². Alex a lăsat ilustrațiile cu peisaje din natură așezate simetric deasupra canapelei, dar pereții roz ai Sashei³ Obama sunt acum de un albastru-închis.

În general, copiii președintelui, cel puțin în ultimele decenii, nu au locuit la Casa Albă după vârsta de 18 ani, dar Alex a început facultatea în Georgetown în ianuarie, când mama lui a depus jurământul, și nu avea sens să fie trimiși agenți de pază în cine știe ce garsonieră pe care ar fi închiriat-o. June a venit în acea toamnă de la Universitatea din Tampa. Nu a spus-o niciodată, dar Alex e convins că s-a mutat ca să stea cu ochii pe el. June știe mai bine ca oricine cât de mult îi place lui Alex să fie atât de aproape de acțiune și a trebuit să-l scoată cu forța din Aripa de Vest de mai multe ori.

În spatele ușii dormitorului, Alex poate să stea pe pat și să pună un disc cu Hall & Oates, și nimeni nu-l aude fredonând pe piesa „Rich Girl” ca și tatăl lui. Poate să-și pună ochelarii de citit despre care tot insistă că nu are nevoie. Poate să facă ghiduri de studiu minuțioase cu bilețele de diferite culori. Nu o să fie cel mai tânăr congressman din istoria modernă fără să

¹ Fiica fostului președinte John F. Kennedy (n. red.).

² Soția fostului președinte Ronald Reagan (n. red.).

³ Fiica fostului președinte Barack Obama (n. red.).

depună un mare efort, dar nimeni nu trebuie să știe cât de mult se zbate sub apă. I-ar scădea vertiginos statutul de sex-simbol.

— Bună! se aude o voce în prag, iar el ridică privirea din laptop și o vede pe June venind tiptil în cameră cu două iPhone-uri și un teanc de reviste la subraț, și cu o farfurie în mână.

June închide ușa în spatele ei cu piciorul.

— Ce ai mai furat azi? o întreabă Alex, dând la o parte stiva de hârtii de pe pat.

— Gogoși asortate, îi răspunde June pe când se suie în pat.

June poartă o fustă office, o pereche de pantofi roz cu botul ascuțit și fără toc, iar el își imaginează deja articolele din revistele de modă de săptămâna viitoare: o poză cu ținuta ei de azi, o introducere la un articol plătit despre pantofi fără toc pentru femeile de carieră.

Alex se întreabă ce a făcut June toată ziua. A pomenit de un articol pentru *Washington Post* sau o ședință foto pentru blogul ei? Sau amândouă? Nu reușește niciodată să țină pasul.

June trânteste mormanul de reviste pe cuvertură și deja începe să le răsfoiască.

— Îți aduci contribuția la menținerea în viață a tabloidelor americane?

— De aia am o diplomă în jurnalism, spune June.

— E ceva interesant săptămâna asta? o întreabă Alex, întinzându-se după o gogoasă.

— Să vedem. *In Touch* spune că... mă văd cu un model francez?

— Și așa e?

— Aș vrea eu! Mai dă câteva pagini. Uite, de tine zic că ți-ai albit fundul.

— Asta chiar e adevărat, spune Alex mestecând o gogoasă cu ciocolată și pudrată cu zahăr.

— Mă gândeam eu, i-o întoarce June fără să ridice privirea.

După ce răsfoiește aproape toată revista, o pune la fundul grămezii și continuă cu *People*. Dă pagină după pagină cu un aer absent – cei de la *People* scriu doar ce le zic agenții de presă. Plictisitor.

— Nu prea se întâmplă mare lucru săptămâna asta... Oh, sunt un indiciu într-un rebus.

Lui June îi place să urmărească tot ce scrie presa de scandal despre ei, ceea ce o amuză și o enervează deopotrivă pe mama lor, iar Alex e suficient de narcisist să o lase să-i citească cele mai importante articole. De obicei sunt fabulații sau pur și simplu texte oferite de către departamentul lor de presă, dar uneori sunt bine-venite pentru a contracara o bârfă ciudată și neplăcută. Dacă ar avea de ales, Alex mai degrabă ar citi online sutele de povești scrise de fani despre el, o versiune exagerată a lui, cu un farmec devastator și o energie incredibilă, dar June refuză cu obstinație să i le citească cu voce tare, indiferent cum ar încerca să o momească.

— Citește din *Us Weekly*, o roagă Alex.

— Păi... June o scoate din morman. Oh, uite, suntem pe copertă săptămâna asta!

Îi arată coperta lucioasă unde este o poză cu ei doi într-un colț, June are părul prins în creștetul capului, iar Alex arată un pic amețit, dar tot arătos, cu maxilarul lui proeminent și părul creț și negru. Sub poză e scris titlul cu litere galbene îngroșate: NOAPTEA DE POMINĂ A COPIILOR PREȘEDINTEI ÎN NEW YORK.

— Oh, da, ce mai noapte de pomină! remarcă Alex, reze-mându-se de tăblia înaltă din piele a patului, ridicându-și ochelarii pe nas. Două discursuri importante. Nimic nu e mai sexy decât cocteilurile cu creveți și o oră și jumătate de discursuri despre emisiile de carbon.

— Scrie aici că ai avut un fel de întâlnire cu o „brunetă misterioasă”, citește June. „Deși imediat după gală Prima Fiică a fost dusă cu limuzina la o petrecere exclusivistă la care au participat multe vedete, atrăgătorul Alex, în vârstă de 21 de ani, a fost fotografiat în timp ce intra pe furiș în hotelul W, ca să se vadă cu o brunetă misterioasă în apartamentul prezidențial, de unde a plecat în jur de ora patru dimineață. Surse din cadrul hotelului ne-au dezvăluit că au auzit toată noaptea gemete din cameră și se pare că bruneta nu ar fi nimeni alta decât... *Nora Holleran*, nepoata de 22 de ani a vicepreședintelui Mike Holleran și al treilea membru al trioului de la Casa Albă. Oare cei doi sunt din nou împreună?”

— Da, mormăie Alex, iar June oftează. N-a trecut nici măcar o lună. Îmi datorezi cincizeci de dolari, scumpo.

— Stai așa. Chiar a fost Nora?

Alex se gândește la săptămâna de dinainte, când s-a dus la Nora în cameră cu o sticlă de șampanie. Avuseseră o scurtă aventură cu un milion de ani în urmă în timpul campaniei prezidențiale, ca să nu mai amâne la nesfârșit inevitabilul. Aveau șaptesprezece și optsprezece ani, și erau blestemați din start, fiecare fiind convins că era cea mai inteligentă persoană din cameră. De atunci Alex a fost de acord că Nora este 100% mai deșteaptă decât el și prea isteată ca să fi fost vreodată iubita lui.

Însă nu e vina lui că presa nu poate s-o lase baltă. Că le place la *nebunie* ideea că sunt împreună de parcă ar fi o versiune modernă a celor doi Kennedy. Așa că dacă el și cu Nora se mai îmbată uneori într-o cameră de hotel, se uită la serialul *Viața la Casa Albă* și gem tare la perete ca să le dea subiecte tabloidelor indiscrete, chiar nu e vina lui. Pur și simplu vor să se distreze de pe urma unei situații neplăcute.

E un avantaj și că Alex o mai fraierește pe soră-sa.

— Poate, îi spune, rostind încet vocalele.

June îl lovește cu revista de parcă e un gândac scârbos.

— Ai trișat, nesuferitule!

— Pariul e pariu, îi spune Alex. Am zis că dacă mai apare o bârfă nouă într-o lună, îmi datorezi cincizeci de dolari. Accept plata prin Venmo¹.

— Nu-ți dau nimic, pufnește June. O s-o omor când ne vedem mâine cu ea. Apropo, cu ce te îmbraci?

— Unde?

— La nuntă.

— A cui nuntă?

— *Nunta regală*, îi spune June. Din Anglia. E aproape pe fiecare copertă pe care ți-am arătat-o.

Îi întinde din nou *Us Weekly*, iar Alex observă de data asta titlul principal scris cu litere de-o șchioapă: **PRINȚUL PHILIP SPUNE DA!** Este și o fotografie cu un moștenitor britanic extrem de oarecare, cu logodnica lui blondă la fel de oarecare, în care zâmbesc anost.

Alex lasă gogoșa din mână devastat.

— E weekendul *ăsta*?

— Alex, plecăm dimineață. Avem două apariții până mergem la ceremonie. Mă mir că Zahra nu te-a bătut la cap până acum.

— Băga-mi-aș! zice el oftând. Știu că mi-am notat, dar m-am luat cu altele.

— Ce ai făcut, ai complotat pentru cincizeci de dolari cu prietena mea cea mai bună ca să apareți într-un tabloid?

— Nu, am fost ocupat cu lucrarea mea de cercetare, deșteapto, îi spune Alex, gesticulând teatral spre teancul de notițe. Am

¹ Serviciu de plată mobilă deținut de PayPal. Posesorii de cont Venmo pot transfera fonduri către alte persoane prin intermediul unei aplicații de telefon mobil (n. tr).

lucrat toată săptămâna pentru cursul de gândire politică romană. Și am crezut că ne-am pus de acord că Nora e prietena noastră cea mai bună.

— N-are cum să fie un curs adevărat, îl contrazice June. Poate ai vrut să uiți cel mai important eveniment internațional al anului pentru că nu vrei să dai nas în nas cu dușmanul tău de moarte?

— June, sunt fiul președintei Statelor Unite. Prințul Henry este o marionetă a Imperiului Britanic. Nu poți spune că mi-e „dușman de moarte”. Se întoarce la gogoasă, mestecând chibzuit, și adaugă: „Dușman de moarte” înseamnă că mi-e rival la orice nivel și nu e un încrezut care probabil se masturbează la poze cu el și care e rezultatul împerecherii dintre rude.

— Măi să fie!

— Zic și eu.

— Nu trebuie să-l placi, trebuie doar să fii zâmbitor și să nu provoci un incident internațional la nunta fratelui său.

— Gărgăriță, când nu zâmbesc eu?

Zâmbește oribil de fals, iar June pare suficient de scârbită.

— Sinistru. Mă rog, dar știi cu ce te îmbraci, da?

— Da, am ales ținuta și Zahra a aprobat-o luna trecută. Nu sunt vreun animal.

— Eu încă nu sunt sigură ce rochie o să port. Se apleacă și îi fură laptopul, ignorându-i protestele. Ce crezi, cea maro sau cea cu dantelă?

— Evident că cea cu dantelă. Mergem în Anglia. Și de ce vrei să pic la cursul ăsta? o întreabă Alex, întinzându-se după laptop doar ca să fie plesnit peste mână. Du-te să-ți verifici contul de Instagram sau altceva. Ești oribilă.

— Tac odată, încerc să aleg la ce să mă uit. Vai, ai *Garden State* pe lista de filme de văzut? Cum merge școala de film din 2005?

— Te urăsc.

— Da, știu.

Afară vântul scutură crengile teilor din grădină. Discul de pe masa din colț s-a terminat, iar acum s-a lăsat o tăcere punctată de zgomotul discului care merge în gol. Alex se dă jos din pat și îl întoarce, pune acul și de pe partea a doua se aude „London Luck & Love”.

Ca să fie sincer, Alex nu s-a săturat să zboare într-un avion privat nici după trei ani de mandat ai mamei sale. Așadar nu călătorește des, dar când o face, e greu să nu i se suie la cap. S-a născut în Texas, într-o zonă de deal, dintr-o mamă singură la părinți și un tată cu părinți mexicani imigranți, cu toții săraci lipiți pământului – însă călătoriile de lux rămân tot un lux.

Cu cincisprezece ani în urmă, când mama lui a candidat prima oară pentru Camera Reprezentanților, ziarul din Austin a poreclit-o Lometa Nicioșansă. Părăsise orașelul ei natal aflat în umbra Fort Hood, lucrase în ture de noapte în restaurante ca să poată merge la Facultatea de Drept și până la treizeci de ani pleda în cazuri de discriminare în fața Curții Supreme. Nimeni nu se așteptase să câștige o tipă din Texas în toiul Războiului din Irak: o democrată deșteaptă, blondă-roșcată, cu tocuri, cu accent sudist puternic și o mică familie birasială.

Așa că e încă supraréalist că Alex plutește deasupra Oceanului Atlantic mâncând fistic, într-un scaun din piele, cu picioarele ridicate. Nora e în fața lui, aplecată asupra rebusului din *New York Times*, iar bucelele castanii îi cad pe frunte. Lângă ea e Cassius, un agent masiv de la Serviciile Secrete – i se spune Cash –, care ține în mână exemplarul lui, grăbindu-se să-l termine primul. Alex stă cu laptopul în poală, cu lucrarea despre gândirea politică romană, iar cursorul licărește așteptându-l,

dar Alex nu se poate concentra la școală în timpul unui zbor transatlantic.

Amy, agenta preferată de la Serviciile Secrete a mamei lui, o fostă membră a Forțelor Speciale ale Marinei, despre care se zvonește prin Washington că ar fi ucis câțiva bărbați, stă vizavi. Lângă ea, pe canapea, are o cutie antiglonț din titan plină cu ace și papiote, iar acum brodează flori pe un șervețel. Alex a văzut-o înjunghiind pe cineva în rotulă cu un ac de broderie similar.

Iar June e lângă el, sprijinită într-un cot, cu nasul în revista *People* pe care a adus-o în mod inexplicabil cu ea. Mereu alege cele mai ciudate chestii de citit în zbor. Ultima oară luase o copie ferfenițită a unui dicționar cantonez de expresii și locuțiuni. Înainte de asta, cartea *Death Comes for the Archbishop*.

— Ce tot mai citești? o întreabă Alex.

June întoarce revista ca Alex să vadă titlul întins pe două pagini: NEBUNIE LA NUNTA REGALĂ! Alex geme. E chiar mai rău decât un roman de Willa Cather.

— Ce e? Vreau să fiu pregătită pentru prima mea nuntă regală.

— Ai fost la balul de absolvire, nu? Este cam la fel, numai că e în iad și trebuie să fii drăguță cu toată lumea.

— Îți vine să crezi că au cheltuit 75 000 de dolari doar pe tort?

— Ce deprimant!

— Și, chipurile, prințul Henry nu o să vină cu nimeni la nuntă și toți o iau razna. Scrie că „luna trecută a fost combinat cu o moștenitoare belgiană, dar acum cei care urmăresc pas cu pas viața privată a prințului nu mai știu ce să creadă”, citește ea cu un accent britanic comic.

Alex pufnește în răs. I se pare o nebunie că sunt atâtea milioane de oameni care urmăresc viețile amoroase atât de

plicticoase ale nobililor. Înțelege de ce oamenii le pasă unde își bagă el limba – măcar *el* are o personalitate.

— Poate că fetele din Europa și-au dat seama că e la fel de interesant ca un ghem de ață ud, îi sugerează Alex.

Nora pune jos rebusul, căci l-a terminat prima. Cassius se uită la ea și înjură.

— O să-l inviți la dans atunci?

Alex își dă ochii peste cap, imaginându-și deodată cum se învârte pe ringul de dans al unei săli de bal pe când Henry îi șoptește la ureche nimicuri despre crichet și vânători de vulpi. Numai gândul la așa ceva îi face rău.

— Ar vrea el.

— Ce drăguț, face Nora, te-ai înroșit.

— Ascultă la mine, îi spune Alex. Nunțile regale sunt un gunoi, prinții care au nunți regale sunt niște gunoaie, imperialismul care le permite prinților să existe e un gunoi. Totul e o mizerie de sus până jos.

— E conferința ta TED? îl întreabă June. Îți dai seama că America e tot un imperiu cu multe masacre la activ, nu?

— Da, *June*, dar noi măcar avem decența de a nu ține o monarhie prin preajmă, i-o întoarce Alex și aruncă râzând cu fistic înspre ea.

Sunt câteva lucruri legate de Alex și June despre care sunt informați noii angajați ai Casei Albe. June are alergii la alune. Alex cere des cafea în toiul nopții. Iubitul de la facultate al lui June, care s-a despărțit de ea când s-a mutat în California, dar care e singura persoană ale cărei scrisori ajung direct la ea. Pica pe care i-o poartă demult Alex prințului cel mai tânăr.

De fapt, nu e pică. Nici chiar o rivalitate. Mai degrabă înțepături, o iritare tulburătoare. Îi face palmele să transpire.